

Forunderligt at sige

Tekst: N. F. S. Grundtvig, 1837

Melodi: Carl Nielsen, 1919

Forunderligt at sige
og sært at tænke på,
at kongen til Guds rige
i stalden fødes må,
at himlens lys og ære,
det levende Guds ord,
skal husvild blandt os være,
som armods søn på jord!

Selv spurven har sin rede,
kan bygge dér og bo,
en svale ej tør lede
om nattely og ro.
De vilde dyr i hule
har hver sin egen vrå, -
skal sig min frelser skjule
i fremmed stald på strå?

Nej, kom, jeg vil oplukke
mit hjerte, sjæl og sind,
ja bede, synge, sukke:
Kom, Jesus, kom herind!
Det er ej fremmed bolig,
du den har dyre købt!
Her skal du hvile rolig
i kærligheden svøbt.